

کارگران پیاخیزید راهی جز تشدید مبارزه برای افزایش دستمزد و توقف اخراج‌ها وجود ندارد

شرایط زندگی کارگران به نقطه فاجعه باری سقوط کرده است. در نتیجه بحران اقتصادی و سیاست‌های ضدکارگری رژیم، خصوصی سازی، آزاد سازی قیمت‌ها و سیاست خارجی ماجراجویانه‌ای که همراهش برای طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش مردم ایران فشار ناشی از تحریم، کمبود و گرانی روزافزون کالاها بوده است، وضعیت مادی و معیشتی به درجه‌ای وخیم شده است که در طول ۶ ماهی که از سال جاری می‌گذرد، دستمزد واقعی کارگران متجاوز از ۵۰ درصد کاهش یافته است.

در این فاصله روزی بدون افزایش بهای ضروری‌ترین کالاها و خدمات مورد نیاز روزمره کارگران نگذشته است. قیمت کالاها روز به روز و ساعت به ساعت در حال افزایش است. دستمزدی که کارگران دریافت می‌کنند، دیگر حتی پاسخگوی تامین یک چهارم اصلی‌ترین نیازهای روزمره یک خانواده کارگری نیست. رژیم ارتجاعی و ضدکارگری جمهوری اسلامی روزی که سیاست نئولیبرال آزادسازی قیمت‌ها و حذف سوبسیدها را به مرحله اجرا گذاشت ادعا می‌کرد که این سیاست منجر به بهبود وضعیت رفاهی توده‌های مردم ایران خواهد شد. سازمان ما از همان آغاز خطاب به کارگران و زحمتکشان این دروغ رسوای رژیم جمهوری اسلامی را برملا کرد و هشدار داد که اگر توده‌های کارگر و زحمتکش با اعتراض و مبارزه، این سیاست رژیم را متوقف نکنند، با انفجار قیمت‌ها و فقری بی سابقه رو به رو خواهند شد. اکنون حقیقت بر عموم توده‌های زحمتکش مردم که گرانی‌ها زندگی آنها را تباہ کرده، آشکار شده است. بیشترین فشار ناشی از این سیاست رژیم بر دوش طبقه کارگر قرار گرفته که به فقر طاقت فرسائی محکوم شده است.

اما در حالی تورم افسارگسیخته منجر به کاهش روزافزون دستمزد کارگران و تنزل هولناک سطح زندگی آنها شده است، با برملا شدن شکست سیاست اقتصادی رژیم و تأثیرات تحریم‌های اقتصادی، بحران اقتصادی ابعاد گسترده‌تری به خود گرفته است. سرمایه‌داران که همواره در پی افزایش سود خود هستند، نه فقط بحران را بهانه و توجیهی برای تشدید استثمار کارگران قرار داده، بلکه همه روزه گروه گروه کارگران را اخراج می‌کنند. در فاصله چند ماهی که از سال جاری می‌گذرد، صدها هزار کارگر بیکار شده‌اند. هر روز خبر از اخراج و بیکارسازی گروه دیگری از کارگران انتشار می‌یابد. در همین چند روز اخیر صدها کارگر کارخانه‌ها و پروژه‌های دولتی و خصوصی با آشکار اخراج شده‌اند و با به ظاهر به مرخصی فرستاده شده که شکل پوشیده‌ای از اخراج است.

گزارش‌ها حاکی است که ۲۰۰ تن از کارگران شرکت الکترونیک خودرو شرق از شرکت‌های وابسته به ایران خودرو با سابقه کاری بیش از ۱۵ سال اخراج شدند. یک عضو کمیسیون اجتماعی مجلس خبر داد که کارخانه بنیان دیزل تبریز در آستانه تعطیلی و بیکار شدن ۴۰۰ کارگر این کارخانه قرار گرفته است و افزود: مشکلات بخش صنعت و اقتصاد تبریز به کارخانه بنیان دیزل محدود نمی‌شود و بسیاری دیگر از واحدهای تولیدی و صنعتی کشور نیز با مشکلات عدیده‌ای در زمینه تولید و فعالیت صنعتی دست به گریبان هستند.

خبرگزاری‌های رژیم خبر دادند که در پی تعطیلی کارخانه سگمنت سازی (تولید قطعات بتنی تونل) متروی اهواز بیش از ۲۰۰ کارگر قطارشهری به مرخصی اجباری فرستاده شده‌اند و زمزمه‌های اخراج این کارگران نیز به گوش می‌رسد. کارخانه آزمایش از حدود یک ماه پیش کارکنان خود را به مرخصی اجباری فرستاده است و این در حالی است که میزان اولیه این مرخصی اجباری ۲ هفته اعلام شده بود.

صنایع بهداشتی یاس خرمشهر ۶ ماه است که عملاً به حالت تعطیل درآمد و دستمزد بیش از ۱۳۰ نفر از کارگران بلا تکلیف این کارخانه، پرداخت نشده است.

مدیرکل تامین اجتماعی استان البرز خبر داد که در سال جاری به دلیل تعدیل نیرو در کارخانه‌های این استان به ویژه ایران خودرو و سایپا ۱۱ درصد بر تعداد بیمه‌شدگان افزوده شده است.

این موج وسیع بیکارسازی کارگران در شرایطی است که افزایش روزافزون بهای کالاها چیزی از دستمزد آنها باقی نگذاشته است. اگر کارگران برای مقابله با این تورم افسارگسیخته و توقف اخراج‌ها به مبارزه ای همه جانبه روی نیاورند، شرایط مادی و معیشتی طبقه کارگر از این هم وخیم تر خواهد شد.

اخیراً ۲۰ هزار کارگر با امضای طوماری خطاب به وزیر کار جمهوری اسلامی خواستار افزایش دستمزدها شده‌اند. اما طومار، کارساز نیست. وزیر کار، وزیر همان دولتی است که با سیاست‌های ارتجاعی خود شرایط زندگی کارگران را به وضعیت فاجعه‌بار کنونی رسانده است. کارگران راهی ندارند جز این که با مبارزات رادیکال خود، با اعتصاب، تجمع و راهپیمایی و تمام اشکال مبارزه مستقیم و رو در رو، مطالبه افزایش دستمزد و توقف اخراج‌ها را مطرح کنند و با قدرت متشکل خود دولت را به پذیرش این مطالبات وادارند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فداییان (اقلیت)

۴ مهر ماه ۱۳۹۱

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی